

РЕШЕНИЕ

№ 1736

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9782** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Л. Л. Дъбов от [населено място], против принудителна административна мярка/задържане с техническо средство тип скоба от служители на [фирма] при СО/, наложена на 05.08.2019г.в [населено място] на паркирано МПС–л.а.марка „Хюндай С. Фе“ с рег. [рег.номер на МПС] ,на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспореният ПАМ, като издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон.

Ответника по жалбата–Ц. С. С., служител на „Център за градска мобилност“/ЦГМ/, чрез процесуалния си представител адв.Г., оспорват жалбата, като неоснователна. Претендира разноски, съгласно приложен списък.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 05.08.2019г. жалбоподателят паркирала личният си лек автомобил, „Хюндай С.

Фе“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],на [улица]срещу стадион“В. Л.“.На същия ден,в 10.09 ч. служител на [фирма] – Ц. С.,на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“,установил,че автомобиля на жалбоподателят е паркиран в участък,който попада в „зелена зона“ на [населено място],като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната,нищо чрез изпратен SMS,нищо чрез поставен талон,поради което спрямо автомобиля била наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.На автомобиля е поставено съобщение №1544424,в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС,както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг.Съставен е бил протокол за блокирани автомобили от 05.08.2019г./л.57/, в който е отразено,че МПС -марка Хюндай С. Фе“с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],на [улица]е „заскобен“ в 10.09 ч.При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото/ л. 58-64 от делото/.На 05.08.2019 г. в 10.26 ч.,след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателят,екип на [фирма] е свалил „скобата“ от автомобиля./л.35 е посочено ,че автомобиля е отскобен в 10,26 ч./По делото е приета административната преписка в която са приложени Заповед № СО18-РД95-690/31.10.2018 г./л. 34-42 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454 -/03.08.2018 г. /л. 43 -46 от делото/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане,чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС,в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ/л.65-76 от делото/.Представени са доказателства за СО,отдел „Организация и безопасност на движението“ за районите,който са определени за синя и зелена зона.

В хода на съдебното производство е разпитан свидетеля Ц. А., служител на [фирма].Същият твърди, че в процесния ден 05.08.2019 г. е бил първа смяна на работа заедно с колегата му Ц. С.,като освен че е шофьор, проверява за заплатени такси в зелена и синя зона,за талони и за неправилно паркирани автомобили. Свидетеля потвърди,че автомобил „Хюндай С. Фе“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран в [населено място] на [улица]в „синя зона“на 05.08.2019г.Свидетелят посочва,че е извършил справка,чрез РДИ-устройство и установил,че не е заплатена таксата за почасово паркиране.След като установил ,че това не е направено, колегата му Ц. С.,поставил на автомобиля техническо средство тип „скоба“.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване пред настоящата инстанция е наложеният ПАМ – задържане с техническо средство тип скоба от служители на [фирма] при СО,на личния автомобил на жалбоподателят „Хюндай С. Фе“ с рег. [рег.номер на МПС] , наложена на 05.08.2019г.Срещу ПАМ е депозирана жалба на 23.08.3019г. чрез [фирма].Съдът намира,че жалбата е подадена в срок от надлежната страна в

законоустановения при наличието на правен интерес. В съобщение №1544424, не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва ПАМ, поради което съдът приема, че на основание чл.140 ал.1 от АПК срока за оспорване на ПАМ е 2 месеца т.е жалбата е в срок.

Разгледана по същество жалбата срещу наложената ПАМ е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО 18 РД-95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т. 1 АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкцията за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. Мярката е приложена и при спазване на административно-производствените правила, като съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушаването им. В ЗДвП не е предвидено съставянето на нарочен акт в писмена форма за налагането на този вид ПАМ. В този смисъл е и разпоредбата, предвидена в чл. 167, ал.2, т. 2 от ЗДвП/, упълномощените лица са длъжни да поставят на предното обзорно стъкло писмено съобщение. Това съобщение е достатъчно да констатира поставянето на техническото средство, посредством което мярката се счита за наложена. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на

процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № РД-95-690/31.10.2018 г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площи – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. На 03.08.2018 г. със Заповед № РД-95-554 кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”.

По делото безспорно се установява, че личният автомобил на жалбоподателят „Хюндай С. Фе“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на 05.08.2019г. на [улица]. Безспорно е и обстоятелството, че тази улица попада в обхвата на „зелена зона“, за която е задължително платеното почасово паркиране /видно от представената схема на зони и подзони попадащи в синя зона на л. 90 от делото/. Съгласно т.19 от Заповед № РД-95-554 на кмета на СО, в зоните за кратковременно платено паркиране не се допуска и се санкционира паркиране на ППС без заплащане, без да е поставен на видно място валиден талон /талони/ за паркиране или без изпратено мобилно телефонно съобщение /SMS/ за заплащане на паркирането. По делото няма спор, че жалбоподателят не е заплатил кратковременен престой за паркирането, не е изпратил мобилно телефонно съобщение липсва и залепен талон за паркиране, т.е. той е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. В случая основанийето за налагането на оспорената ПАМ-на улица/общинска собственост/, а която е въведено почасово паркиране и това е отбелязано в началото на улицата жалбоподателят фактически е използвал паркоместото за платено паркиране. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че от представената по делото схема от СО за наличието на зони и подзони попадащи в синя зона /на л. 90 от делото/ тези обстоятелства се потвърждават и от свидетелските показания на свидетеля А., които съдът кредитира като обективно дадени и които се подкрепят от писмените доказателства по

делото.Предвид гореизложеното,съдът намира,че обжалваната принудителна административна мярка се явява законосъобразна,постановена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с процедурните правила,поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното искане от страна на адв. Г.,следва да се отбележи следното.Представеният списък с разносните заплатения адвокатски хонорар, удостоверяващ плащане от Център за градска мобилност ЕАД към адв. Г.,което и съгл. чл.143, ал.3 от АПК,дава основание на съда да осъди жалбоподателя и присъди сторените разноски в размер на 360/ триста и шестдесет/лева на [фирма], отхвърля възражението за прекомерност на жалбоподателят възнаграждението е съобразно разпоредбата на чл. 8 ал.3 от Наредба №1 от 2014г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Л. Дъбов от [населено място], адрес [улица],№18, срещу наложен ПАМ– задържане с техническо средство тип скоба от служители на [фирма] при СО, на личният му автомобил с рег. [рег.номер на МПС] ,наложен на 05.08.2019г.

ОСЪЖДА Л. Л. Дъбов,[ЕГН] с адрес:гр.С., адрес [улица],№18,да заплати на [фирма],сумата в размер на 360.00/триста и шестдесет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: